

Prostor pro modlitbu

Pozdrav

Milé sestry a milí bratři, přátelé a hosté, vítám Vás na těchto bohoslužbách, slovy apoštolskými:
Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit: (Žalm 13, 2-4)

2 Dlouho ještě, Hospodine, na mě ani nevzpomeneš? Dlouho ještě chceš mi svou tvář skrývat?

3 Dlouho ještě musím sám u sebe hledat rady, strastmi se den ze dne v srdci soužit? Dlouho ještě se bude můj nepřítel proti mně vyvyšovat?

4 Shlédni, Hospodine, Bože můj, a odpověz mi! Rozjasni mé oči...

Píseň: EZ 640 – Díky za toto krásné ráno

Modlitba

Jsi naše síla, náš Pane. Když padáme únavou, ty nás pozvedáš. Když ti přestáváme věřit, ty nám obnovuješ víru. Když nás sevře strach, ty nás vysvobozuješ. Tam, kde jsme naříkali, dáváš radost. A kde jsme se starali jen o sebe, ty obracíš pohled k druhým lidem a tvoříš společenství. Děkujeme, že to vše smíme potkávat díky Ježíši Kristu. Děkujeme, že jeho příběh vzbuzuje víru a dává jí ryzí podobu. Děkujeme, že on nás na cestě následování vede k věrnosti tobě a tvému Slovu. Doufáme, že právě takto nás tvoje Slovo osloví a nasytí i dnes. Amen

I. Čtení (Lk 13, 22–30)

22 Ježíš procházel městy i vesnicemi, učil, a přitom stále směřoval k Jeruzalému.

23 Kdosi mu řekl: „Pane, je opravdu málo těch, kteří budou spaseni?“ On jim odpověděl:

24 „Snažte se vejít úzkými dveřmi, neboť mnozí, pravím vám, se budou snažit vejít, ale nebudou schopni.

25 Jakmile už jednou hospodář vstane a zavře dveře a vy zůstanete venku, začnete tlouci na dveře a volat ‚Pane, otevři nám‘, tu on vám odpoví: ‚Neznám vás, odkud jste!‘

26 Pak budete říkat: ‚Jedli jsme s tebou i pili a na našich ulicích jsi učil!‘

27 On však vám odpoví: ‚Neznám vás, odkud jste. Odstupte ode mne všichni, kdo se dopouštíte bezpráví.‘

28 Tam bude pláč a skřípění zubů, až spatříte Abrahama, Izáka a Jákoba i všechny proroky v Božím království, a vy budete vyvrženi ven.

29 A přijdou od východu i západu, od severu i jihu, a budou stolovat v Božím království.

30 Hle, jsou poslední, kteří budou první, a jsou první, kteří budou poslední.“

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: EZ 585 – Přijď již, přijď, Duchu stvořiteli

Kázání (Ř 8, 26–30)

26 Tak také Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním.

27 Ten, který zkoumá srdce, ví, co je úmyslem Ducha; neboť Duch se přimlouvá za svaté podle Boží vůle.

28 Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.

29 Které předem vyhlédl, ty také předem určil, aby přijali podobu jeho Syna, tak aby byl prvorozený mezi mnoha bratřími;

30 které předem určil, ty také povolal; které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy.

Milí přátelé,

Jak se vám modlí? Je to otázka, na kterou se jen tak neptáme. My jsme zvyklí tázat se poněkud jinak: Jak se vám bydlí v novém domě? Jak se jste se vyspali? Jak se vám líbí tato písnička? Jak se vám daří? Ale „**Jak se vám modlí?**“ na to se vás zřejmě dosud nikdo neptal.

Tak tedy: Jak se vám **modlí**, sestry a bratři? Modlí se vám dobře nebo špatně? Modlí se vám lehce nebo těžko? Pěkně nebo nepěkně? Jak se vám modlí? Někdy to jde docela snadno. Slova tryskají z našeho nitra a člověk nemá problém svěřit se Bohu s čímkoli a kdekoli. Jenže jindy zase slova těžko hledáme, nevíme, co říct – nemáme žádné slovo na jazyku.

Tak rádi bychom se modlili, máme chuť svěřit sebe a bližní Bohu, avšak scházejí nám **slova**. Všechna dostupná vyjádření jako by postrádala vypovídací hodnotu. Jako by mířila vedle. Pořád ne, a ne přijít na to pravé sdělení. Třeba jak se máme modlit za Ukrajinu? Jak se má křesťan modlit v takové situaci? Jistě se lze přimlouvávat za ohrožené ženy a děti, ale mám v modlitbě prosit třeba o zbraně pro ukrajinské vojáky? Mám se radovat ze smrti ruského vojáka? Anebo se mám modlit, aby už někdo konečně sejmul ruského prezidenta? Nevím. Netuším, jaká slova použít. A to jsou chvíle, kdy se nám modlí těžko.

Ono nelze vždycky snadno od rozčarovného pohledu na svět přeskočit k **důvěrné modlitbě**. My nemáme být strojem na modlitby. Neumíme každou situaci – lousknutím prstu – přežvýkat do modlitební výpovědi. Jsou chvíle, kdy se ocitáme před Bohem, rádi bychom něco přílehlavého, patřičného řekli, ale nemáme co. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, líčí apoštol Pavel zkušenost, kterou udělali mnozí věřící. (v. 26) Nevědět jak na modlitbu. **Vědět, že je zapotřebí se modlit, ale nevědět odkud začít.**

Jak se vám modlí? Vstupuje se vám do modlitby snadno, anebo je vaše modlitba lopotné klopýtání? Zde je nutno jasně říci: Ani jedno není špatně. Blaze vám, když se vám modlí dobře. Když nic nepřekáží vaši promluvu k Bohu. No a na druhou stranu, když se vám dobře nemodlí, ani tehdy nejste ztraceni. Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá. (v. 26)

Apoštol Pavel vystihl cosi velice hlubokého. Když nejsme schopní způsobilé, rozumné nebo pěkné modlitby, Boží Duch je nám nablízku a pomáhá nám. Pomáhá nám právě s modlitbou. Doplňuje, co postrádáme, co nám nejde. Jak tohle přesně funguje, sami nechápeme, ale tušíme.

„*Jak se vám modlí?*“ není pouze otázka dnešního kázání. „*Jak se vám modlí?*“ se zajímal i apoštol Pavel u svých přátel, čerstvých křesťanů. U těch, kteří zakládali první křesťanská společenství a tvořili ranou církev. K víře přišli teprve nedávno. Rozkukávali se a často si s sebou nesli kus svého pohanského dědictví. Vyrůstali v prostředí, kde na božstva bylo zapotřebí nějak **zapůsobit**. Přinést jim uctivé oběti anebo vyslovit náležité modlitby. „*A jestli oběť nějak pokaziš či modlitbu nějak pokrotíš, tak si dej bacha. Vzývání bohové se na tebe mohou vykašlat, nebo tě mohou dokonce potrestat.*“

I v novém prostředí církve dále mnohé čerstvé křesťany svírala stará úzkost: Modlím se správně? Působím správně na Boha? Pronáším správná slova? Zaujímám při modlitbě správný postoj? Apoštol Pavel má pro tyhle sevřené lidi dobrou správu. Má pro ně **osvobodivé evangelium**. Sám Bůh se stará o naši správnost. Které povolal, ty také ospravedlnil, a které ospravedlnil, ty také uvedl do své slávy. (v. 30) Ne my jsme zdrojem **spravedlnosti, nýbrž Bůh**. Což se promítá i do modlitby. Bůh od nás nevyžaduje přesná slova, pečlivé postoje, vytríbené city, nazdobené umění. Toho není k modlitbě zapotřebí. Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha. (v. 28)

Jak se vám modlí? Pokud lehce, buďte rádi. Pokud těžko, netrapte se tím. Už nejste lidé, kteří si myslí, že budou vyslyšeni pro množství svých slov. (Mt 6,7) Na slovech samotných při modlitbě zas až tak moc nezáleží. **Události a zážitky a starosti** se někdy prostě nedaří vtěsnat do lidského mluvení. Někdy můžeme dlouho sedět se sepnutýma rukama a skloněnou hlavou a nejsme si vůbec jisti, zda k modlitbě došlo. Pavel nás povzbuzuje: **Duch přichází na pomoc naší slabosti**. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá. Bůh doplňuje, co nám schází. O porozumění je postaráno. Takové je dílo Ducha: Důvěra, že Bůh nám rozumí. Rozumí naším slovům, když mluvíme. Rozumí našemu srdci, když nemáme slov a mlčíme.

Duch není návodem na modlitbu, není dodavatelem správných slov nebo správných pocitů. Duch svatý je **prostorem modlitby**. Bezpečným prostředím, v kterém – když se Bohu otevřeme – nám nehrozí kritika, že nám něco chybí. Nepovedené, neúplné modlitby nám Bůh nebude vyčítat, neboť Duch přichází na pomoc naší slabosti. Všechno nemusíme zvládnout my sami. **Stejně jako spása i zdařilá modlitba je Božím dílem**. Není z nás. Ani jedno není postaveno na našich výkonech. Boží Duch nám dodává jistotu, že naše pokusy oslovit Boha jsou Bohu dost dobré. Na tom Bohu záleží, abychom k němu měli důvěru, že jsme slyšeni vždycky a nikdy nejsme sami.

Jak se vám modlí? Zřejmě všelijak, ale vždycky prosím mějte důvěru, že Bůh vás slyší a rozumí vám. V modlitbě se obracejme s důvěrou k Bohu jako dítě ke svému rodiči, jako k otci či matce. Odvažujeme se modlit a nemějme strach, jsme svobodni od obav, že naše modlitba nebude Bohu protivná.

Duch přichází na pomoc naší slabosti. Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá. Hned na první stránce Bible je psáno: Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná... Ale nad vodami vznášel se duch Boží. (Gn 1,1n) Už na samotném prvopočátku, když vznikal svět, je pro jistotu přítomen Boží Duch, který si později, až vznikne člověk, vezme na starost naše lidské modlitby. Už v první den stvoření je pamatováno na to, abychom se mohli s důvěrou v Duchu modlit.

Sestry a bratři, přeji vám, aby se vám dobře modlilo. A kdyby se vám dobře nemodlilo, buďte klidní. Bůh sám doplní, co vaší modlitbě schází. Amen.

Modlitba

Pane spoléháme na tvou blízkost a věříme, že bereš ohled na naši nedostatečnou modlitbu. Amen

Ticho – 30 sekund

Píseň: EZ 406 – Dej nám moudrost, odvahu

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Ježíši Kriste, narodil ses jako Spasitel celého světa a jako ztělesnění solidární Boží blízkosti. Nedopust', aby uprostřed tvého lidu panovalo přesvědčení, že Bůh je kdesi daleko a my si jeho věci vedeme ve své režii.

Pane, v našich modlitbách Tě chceme prosit:

- Prosíme o tvou blízkost pro všechny, kteří zůstali bez naděje, bez síly k nápravě života, bez možnosti začít znova. Pane, ty jsi přišel, abys ztělesnil Boží záchranu.
- Prosíme za ty, kdo se propadají čím dál hloub do své beznaděje. Za lidi, kterým se ztrácí smysl života, za ty, kdo se topí ve svém trápení.
- Prosíme za ty, které svírá strach ze smrti a beznaděje.
- Prosíme za národy obelhávané, ožebračované, bez svobody. Pane, ty jsi přišel jako Bůh s námi.
- Prosíme za ty, kteří jsou osamocení, ztrápení životem, žijící jenom ve starostech. Za lidi staré, nesvéprávné, dlouhodobě nemocné. Za ty, které život sevřel do kleští. Pane, ty jsi přišel jako svědek Boží věrnosti.
- Prosíme za všechny, kterým evangelium nic neříká, za ty, jimž se víra změnila ve zvyk, za ty, kteří nepřicházejí do shromáždění už ani ze zvyku.

Pane, smiluj se – ty, který se svým Otcem a Duchem svatým kraluješ na věky.

Každý ti v tichosti svěřujeme své osobní modlitby...

Prosíme skrze Krista, našeho Pána, ukazuj nám naši vlastní odpovědnost ve zvěstování evangelia a přijmi i tuto naši společnou modlitbu:

Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno Tvé. Přijď království Tvé. Buď vůle Tvá jako v nebi, tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům. A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť Tvé je království i moc i sláva na věky. Amen.

Píseň: EZ 334 – Hříchy tvý tě jednou doženou

Posláni (Žd 3, 12-13)

12 Dejte si pozor, bratří, aby někdo z vás neměl srdce zlé a nevěrné, takže by odpadl od živého Boha.

13 Naopak, povzbuzujte se navzájem den, co den, dokud ještě trvá ono ‚dnes‘, aby se nikdo z vás, oklamán hříchem, nezatvrdil.

Požehnání (Nu 6,24–26)

Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem. Amen

Píseň: EZ 732 – Do Tvých starostí